

Moje wspomnienia - zbrodni niemieckich.

Jasnym, mroźnym porankiem styczniowym kilku więźniów szło środkiem
 ulicy naszego miasta. Po bokach i z tyłu szli zandarmi z karabinami
 ustawieni do strzału. Więźniowie mieli ręce powiązane do tyłu.
 Nagle jeden idący na przedzie potknął się i upadł. Zandarm
 idący przed nim doskoczył do niego i nie dając mu się podnieść,
 zaczął go okładać kolbą karabinu. Nieszczęsny więzień zalał się
 krwią, która płynęła z orbitej głowy rozlewając się po białym, puchym
 śniegu. Jakaś kobieta zaczęła lamentować, poronając w owym więźniu
 swego syna. Chciała do niego podbiec, ale jeden z zandarmów
 oddepchnął ją brutalnie karabinem. Zandarm, który bił więźnia
 zmęczył się i kazał mu wstać, ale więzień nie miał już siły.
 Twą całą była zbryzgana krew i wyrażała straszny ból,
 okrwawione włosy spadały na wysokie czło więźnia. Zandarm
 wywołal przedzwojące sianie, złożono na słomie skatowanego
 więźnia i jeden z zandarmów zawiózł go do szpitala. Wypradek
 ten wrył się głęboko w moją pamięć, dając mi żywy obraz, jak
 Niemcy obchodzili się z Polakami

Piotr Sobieniewski
 urodz. III V 21
 publ. szkoły powszech. №1
 im. Tadeusza Kosciuszki
 w Skarżysku-Kamiennym